

حدود صلاحیت مراجع رسیدگی به جرایم و تخلفات مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایی و بهداشتی

سید محمود مجیدی^۱، سید جابر حسنی^۲، سیده فائزه حسینی لاریجانی^۳

^۱ دکترای حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه شهید مطهری، عضو هیات علمی و استادیار گروه حقوق دانشگاه دامغان

^۲ کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران (دامغان)

^۳ کارشناسی ارشد شیمی (گرایش پلیمر)، دانشگاه جامع گلستان

چکیده

صلاحیت عبارت است از قدرت و توانایی قانونی دادگاه‌های دادگستری یا مراجع غیر دادگستری برای رسیدگی به دعاوی و اختلافات و حل و فصل آنهاست. صلاحیت یکی از مسائل مربوط به نظم قضایی است. قضات محاکم می‌بایست قبل از رسیدگی به هر دعوی، تشخیص دهند که دعوی و اختلاف عنوان شده داخل در محدوده صلاحیت و توانایی قانونی آنهاست یا خیر. در صورت داشتن صلاحیت مکلف به رسیدگی و در صورتی که از خود نفی صلاحیت کنند و یا یکی از اصحاب دعوی ایراد به صلاحیت کند و مورد قبول باشد، با صدور قرار عدم صلاحیت پرونده را به مرجع صلاحیتدار ارسال می‌نمایند. در جرایم مرتبط با موضوع مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایی و بهداشتی نیز صلاحیت رسیدگی و اتخاذ تصمیم باید براساس قوانین وضع شده بوده و حدود صلاحیت محاکم نیز مشخص گردد. مراجع صالح به رسیدگی به جرایم مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایی و بهداشتی قریب به اتفاق از نوع مراجع کیفری می‌باشند. قوائد و مقررات مربوط به صلاحیت کیفری از قوانین آمره بوده و ناظر بر نظم عمومی است و اراده و تصمیم افراد و مراجع کیفری تأثیری در آن ندارد. در این پژوهش سعی بر آن شده است تا ضمن شناخت مفهوم سیاست کیفری، مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایی و بهداشتی، حدود صلاحیت رسیدگی به این گروه جرائم را نیز مورد بررسی قرار داد شایان ذکر است؛ این پژوهش در پنج بخش شامل: ۱- مراجع صلاحیت‌دار در رسیدگی به جرایم ۲- بررسی صلاحیت با توجه به قواعد عام صلاحیت از منظر قوانین ۳- حدود صلاحیت سازمان تعزیرات حکومتی ۴- حدود صلاحیت مراجع رسیدگی به تخلفات صنفی ۵- صلاحیت متصور برای محاکم دادگستری ۶- نتیجه ۷- منابع و ماخذ تنظیم گردیده است.

واژه‌های کلیدی: صلاحیت؛ جرائم؛ مواد خوردنی؛ مواد آشامیدنی؛ مواد آرایی و بهداشتی

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۷، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۰، صفحات ۱۲۰-۱۰۰